

[М. І. Бушин](#)

Томенко Володимир Іванович

ТОМЕНКО Володимир Іванович (27. 11. 1910, с. Сахнівка Канівського пов. Київської губ., нині Черкаського р-ну Черкаської обл. — 07. 10. 1983, Київ) — військовик. Повний кавалер ордена Слави (1944, двічі — 1945). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. В армії та на фронті від 1941. Потрапив в оточення, воював в одному із партизанських загонів (до січня 1944). Потім брав участь у складі 2-го та 1-го Українських фронтів у Корсунь-Шевченківській, Умансько-Ботошанській та Ясько-Кишинівській, Сандомирсько-Сілезькій, Нижньо-Сілезькій, Берлінській і Празькій операціях. Відзначився як командир партизанського з'єднання «Грізний» восени 1943, під час визволення Шполянщини (нині Черкаська обл.) у січні 1944, у боях поблизу с. Маньківці (нині Жмеринського р-ну Вінницької обл.) у квітні того ж року, в р-ні с. Вешенци (Польща) у січні 1945, за м. Баутцен (Німеччина) у квітні того ж року. Від 1945 — у запасі. Мешкав у Києві, де закінчив Українську сільськогосподарську академію (1963) й працював викладачем у ній.

Бібліографічний опис:

Томенко Володимир Іванович / М. І. Бушин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890514>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).